

GLASILO DELOVNE ORGANIZACIJE LABOD TOVARNE OBLAČIL NOVO MESTO

LETO X.

NOVO MESTO, 25. 12. 1984

ST. 16

Z labodovsko zagnanostjo v novo leto

V letošnji zadnji številki glasila predstavljamo predvsem poglede in ocene tozgov tega, za nas precej težkega leta. Ko tako tehamo vse tisto, kar želimo nadaljevati tudi v letu 1985 in tudi vse tisto, kar ne bi želeli, da se ponovi, pa naj prvi spregovori naš glavni direktor, MILAN BRATOŽ:

»Leto, ki se izteka, je bilo gotovo eno težjih. Realno je pričakovati, da bo tudi drugo leto zaradi znanih opredelitev v naši družbi, prineslo zaostrene pogoje za gospodarjenje. Kot dobri gospodarji in samoupravljalci pa sami lahko največ prispevamo k stabilizaciji celotne družbe s tem, da najprej pometamo pred svojim pragom, saj pometati je vedno kaj. Poglejmo torej, kako smo gospodarili v letu 1984.

Prva naša naloga je bila izpolnjevanje plana. Pričakovati je, da bomo na ravni DO 3 odstotke pod planom. Na to je vplivalo več vzrokov, od slabe oskrbe s surovinami v prvi polovici leta do slabe kvalitete blaga. Prištevamo lahko tudi nepredvidene zastoje in zamike v proizvodnjah, še vedno premalo tehnološko razčiščenost postopke dela ter zamujanje rokov naših kooperantov.

Izvrševanje planov bi imele, pri naši realizaciji gotovo močnejše posledice, saj smo imeli izdelke že prodane, pa smo morali naročila v nekaterih primerih stornirati.

V letu 1984 smo pri zaposlovanju le presegli za nas magično številko 2000

delavcev. Na novo smo zaposlovali predvsem v proizvodnjah, v režiji pa le na s planom zastavljenih delih in nalogah.

Tudi na področju investicij smo bili dokaj uspešni. Poudarek smo dali (v okviru možnosti uvoza) nakupu specialne opreme, ki jo potrebujemo za vedno zahtevnejše izdelke. Modernizirali smo krojilnice za program lahke konfekcije, za naslednje leto pa nam ostaja še nekaj nalog s tega področja. Letos smo kupili tudi lasten računalnik. Od tega pričakujemo hitrejšo in

z informacijami bolj podprto poslovno delovanje, in sicer najprej na področju prodaje in finančnih funkcij, kasneje pa tudi na drugih področjih. Precej smo vlagali tudi v obnovo objektov, in še kaj bi lahko naštel. Vse te naložbe naj bi nam že v naslednjem letu olajševale delo in dvigovale storilnost.

Če je bilo leto 1984 v prvi polovici konjunktorno, lahko mirno rečemo, da je v drugi polovici zaradi padca kupne moči že pokazalo pravo sliko stanja na jugoslovanskem tržišču. S tem pa je

povsem jasna tudi naša naloga: poceniti proizvodnjo in izboljšati kvaliteto izdelkov, ob vsem tem pa temeljito razmisliti, pod kakšnimi pogoji in s kakšnimi cenami se bomo pojavljali na trgu v prihodnjem letu.

Za letos smo si zastavili tudi dokaj ambiciozne cilje na področju osebnega standarda delavcev. Že sedaj lahko trdimo, da bodo Labodovi osebni dohodki med najboljšimi v naši branži, da smo zaokrožili investicije v naše počitniške kapacitete, zastavljene do leta 1985, da izboljšujemo prehrano v naših menzah, in še bi lahko naštevati. Seveda pa so na rast standarda vplivale razmere, v katerih smo gospodarili, te pa so bile težje, kot smo pričakovali.

Leto 1984 bo torej zapisano kot eno težjih let. Če smo se ob vseh težavah kaj naučili, smo se s tem oborožili za delo v naslednjem letu. Vemo, da bomo le z dobro poslovnostjo, enotnostjo, z jasno zastavljenimi cilji in z Labodovim delavcem lastno zagnanostjo tudi prihodnje leto gospodarili vsaj tako, kot smo uspevali letos. Ni šlo brez težav, toda znali smo jih premagovati!

Zaželim si torej za leto 1985 vse najboljše, veliko delovnih uspehov, predvsem pa veliko zdravja in zadovoljstva!

Tovarišija, žal nisem prejel tako skromnih želja, kot so skromne možnosti v letu 1985!

Srečno 85

Uredništvo

DELTA — Težave so premostljive

ki pa je bila postavljena šele decembra. Ko bo v celoti opremljena, pričakujejo predvsem boljšo kvaliteto. Z dosedanjim načinom dela, ki je

»dišalo« po obrtniškem, je bilo seveda težje dosegati pričakovane rezultate, te pa bo modernejši sistem gotovo omogočal. Že tri leta je v planu

tudi modernizacija likalnice, ki pa do sedaj še ni bila realizirana. Likanje dveh programov narekuje posodobitev tega dela proizvodnje, ki da piko na i pri dokončnem videzu izdelka.

V letošnjem letu je bila rast osebnih dohodkov v primerjavi s preteklim obdobjem slabša zaradi nižjega doseganja plana. Razmerje sredstev, namenjenih za sklade in »plače«, pa se vendarle ne sme podreti, ker si bomo le tako lahko zagotovili varen jutri.

V letu 1984 je bilo v Delti več upokojitev. Da bi pokrili fluktuacijo in si zagotovili tudi nekaj rezerve pri kadrih, so na novo zaposlili še 77 delavk, ki bodo v prihodnjih letih prispevale k rezultatom. Tozdi tudi precej štipendira, saj imajo štipendiste od skrajšanega programa pa do višje šole. V njih vidijo garancijo za prihodnost, ki bo morala temeljiti na znanju. Delta pa je začela razmišljati tudi o posebni brigadi za invalide, s čemer bodo lažje usklajevali tudi skrajšani delovni čas za te.

Ob vseh teh prizadevanjih je Delta skrbela tudi za družbeni standard, za humanizacijo dela... Z načrtnim pridobivanjem sredstev za stanovanja skušajo reševati že evidentirana vpašanja, vedno pa se v mladem kolektivu (Delta se je v zadnjih letih precej pomladila) pojavi tudi kašna nepredvidena prošnja. Nekaj je bilo tudi težav s prevozi na delo ob sobotah, sicer pa se nad izkoristkom delovnega časa ne morejo pritoževati. Bolniška je pod planiranim odstotkom, znotraj te pa rastejo porodniški dopusti.

V skrbi za človeka bi želeli prihodnje leto izpeljati rekreacijo ter izboljšati prezračevanje. V proizvodni dvorani, kjer je tolikšno število delavk kot v Delti, je to še posebej pereče. Žele si tudi sami kuhati, toda možnosti so majhne, saj bi to zahtevalo dokajšnjo investicijo. Pa še in še bi lahko naštevali načrte za naprej.

Kljub letošnjim nekoliko slabšim rezultatom v Delti ne obupujejo. Splet okoliščin, ki je vplival na to, menijo, da bodo prihodnje leto znali preseči, vendar bodo dosegli pričakovane rezultate le ob dobro pripravljenem delu, kamor ob številnih nalogah tehnologije sodi tudi okrepjena kontrola surovin. V tozdu pa bodo drugo leto gradili tudi na delavnosti in še poostreni odgovornosti.

Likanje dveh programov narekuje posodobitev likalnice v Delti.

Nova krojilnica bo gotovo prinesla uspehe že v prihodnjem letu.

Tudi za Delto je bilo letošnje leto zelo dinamično. Na žalost jim je prineslo več težav kot pa veselja, vendar žilavi, delavni in optimistični, kakršni so v Delti, na vse to gledajo kot na prehodne težave, ki bodo že v naslednjem letu premostljive.

Ob dveh programih, srajcah in bluzah, se Delta srečuje še z več kupci iz tujine, ki vsak s svojimi specifičnimi zahtevami pomeni skoraj še en dodaten program. Kako se je vse to odražalo letos? Delta plana ne bo dosegla, padla pa je tudi produktivnost. Vzrokov je več; so jih tudi že analizirali in na osnovi analize začeli izvajati določene »okrepilne« ukrepe. Dejstvo je, da srajca ni več tako enostavna in da so tudi bluže v Delti naglo preskočile z manj na zelo zahtevne. Pojavljale so se številne menjave, drobljenje dela ob majhnih serijah in majhnih partijah, kar vse se je zrcalilo tudi na produktivnosti. Padec te je večji pri bluzah, ki so jih v Delti večinoma delali za izvoz. Modeli so bili v kombinacijah več zahtevnih materialov, ti pa tako kot za domači trg tudi za izvoz niso bili najbolj kvalitetni. Ob pričakovani in zahtevani vrhunski kvaliteti izdelka so porabili precej časa za reševanje takih vprašanj, ki bi morala biti razrešena že pred začetkom dela v proizvodnji. Gotovo bi bil tudi doseg plana boljši, če bi bilo delo dobro pripravljeno.

Delta, ki je v Labodovi družini najštevilnejša, se zaveda svoje vloge na domačem trgu. Zato skrbe za doseganje rokov, saj bi zamude tolikšnega števila izdelkov, kot jih posredujejo oni, lahko povzročile precejšnje težave.

Letošnja največja pridobitev za Delto je nova krojilnica,

LIBNA — Rezultati so vse lepši

V Libni zadovoljni zaključujejo leto 1984. Vsi pokazatelji kažejo, da so v tem kolektivu vse bolj gospodarni, da se jim viša produktivnost, skratka, da dosegajo vse lepše rezultate.

V enajstih letošnjih mesecih so dosegli 94,3% fakturiranih minut, 93,7% izvršenih minut in 106% norme. Najbolj so veseli podatka, da se je produktivnost v Libni dvignila za 2,5%. Menijo, da so ugodnejše rezultate dosegli z zelo načrtnim delom, prizadevanji za večjo odgovornost posameznika in celega kolektiva, večjo pozornostjo organizaciji dela in znotraj te hitrejšemu prilagajanju delovnim nalogam in zahtevam trga, predvsem pa delom z ljudmi.

V pogovoru s predsednico sindikata Ireno Strgar, sekretarko OO ZK Vero Voglar, članico delavskega sveta Mihaelo Ivanetič in direktorjem tozda je bilo navrženih precej pogledov na letošnje leto in precej smeri za naprej.

Ena večjih nalog je bila zmanjšati bolniške izostanke, ki so Libno nekaj časa nazaj močno pestili. Poudarjajo pa pri tem, da so želeli zmanjšati neupravičene bolniške, nikakor pa ne škodovati bolnemu človeku. Uspelo jim je predvsem zato, ker so delavke čutile boljše rezultate tudi v kuvertah. Skozi dosežen plan se odraža osebni dohodek, in zato je bila bitka za plan zares močna.

Razmišljajo tudi o tem, da bi stimulirali polno prisotnost na delu, predvsem pa, pravi predsednica IO OO S, da bi stimulatивneje nagrajevali pridne delavke. Čutile naj bi večje vlaganje, in zato je nujno boljše nagraditi vse, ki presegajo normo. »Premajhne so razlike med zelo pridnimi in tistimi, ki ne dosegajo norme,« pravi Strgarjeva. Sekretarka OO ZK

pa dodaja, da je treba tudi odgovornost v tozdu zaostri na vseh nivojih.

»Strogost in doslednost gre predvsem do delavcev, kaj dosti višje pa ne, ali pa mi ne vemo za te primere...« Pričakujejo, da bo odnos do vseh enak, zavzemajo pa se za strogost in disciplino, ki je ena od porokov za uspešno delo. Libna je tisti tozd, ki je v

zadnjem letu uspel precej premakniti v delu sindikalnih skupin in s tem doseči dobro delegatsko delo. V manjši skupini se je lažje pogovoriti in lažje zahtevati pojasnila. V tej obliki informiranja pa so dosegli pomembne rezultate tudi v preprečevanju neopravičenih bolniških izostankov, saj se delavke med seboj najboljše poznajo in najuspešnejše vodijo boj za plan. To pa zahteva od brigadirjev biti več kot samo »mojster«.

Veseli so tudi, da so oblikovali sklade v pričakovanih višinah, saj se zavedajo, da je kapital vse dražji in da mora razvoj rasti iz lastnih sredstev. V poslovni sklad so v 9 mesecih vložili pet in pol milijard din. Obnašali so se nadvse gospodarno, saj so bili stroški v Libni v devetih mesecih pri 75,40% letnega plana. »Varčevati moramo, vendar ne za vsako ceno in povsod,« pravi direktor tozda, »pač pa tam, kjer je to smotno, nikakor pa ne tam, kjer bi s pretirano varčnostjo ogrožali delo, počutje in podobno.«

In načrti za naprej? Borili se bodo za plan. Ni pa vse odvisno le od tozda. Nihove službe pa tudi vse tiste, ki z njimi sodelujejo, bodo morale dati še več od sebe. Predvsem so opozorili na slabo kvaliteto blaga in zato pričakujejo, da bomo v Labodu več storili pri kontroli surovin. Naši izdelki izgubljajo na kvaliteti, ugledu pa s slabo kvaliteto blaga, pa še več časa gre v krojilnicah. V naslednjem letu bi morali narediti vse, da bodo naši izdelki cenejši in hkrati najvišji zahtevani kvaliteti. Ne nazadnje pa pričakujejo v Libni, da bo dokončno zaživel nov sistem nagrajevanja in da bo pravičnejši.

V decembru je v Libni razstavljal svoja dela slikar amater Predanič, član likovnih skupin Slovenije. To je letos že njegova peta razstava. Realistični motivi iz slovenske pokrajine so bili delavkam Libne zelo všeč.

Avtomat za vezenje

Halo, tukaj Libna...

LOČNA — Veliko truda

na lansko leto — padel za 2%. Ob tem pa bo plan dosežen 100-odstotno. Pričakovati bi bilo, ob tako velikem prizadevanju, višji odstotek, toda zaradi narave dela ga ni bilo moč doseči.

Pa vendar je Ločna v tem letu dobila tudi nekaj nove strojne opreme. Ali ta že daje svoje rezultate in ali sploh znamo izkoristiti vse potencialne sodobnih strojev?

Ločna je šele ob koncu leta dobila modernizirano krojilnico, zato rezultatov po prvem mesecu še ni čutiti. Gotovo pa bodo vidni tako v časovnih izboljšavah kot tudi v pričakovanih prihrankih pri materialu. Sicer velja strojni park Ločne za dotrajanega, na starih strojih pa dosegajo delavke kar najboljše rezultate. Seveda bodo novi, modernejši pripomočki zahtevali tudi več znanja vzdrževalcev in šivilj. Zato imajo v Ločni vedno v mislih tudi potrebno izobraževanje, Kristina pa je dodala tudi mnenje številnih delavk in predvsem

brigadir, da bi bilo dobro organizirati tudi kakšno strokovno ekskurzijo v podobne delovne kolektive ali ogled sejmov.

Letos so pogumneje zastavili štipendiranje. Kaj od dolgoročne kadrovske politike Laboda pričakuje Ločna? Predvsem novih šolanih moči, ki bodo s seboj prinesle tudi svež odnos do dela, do organizacije tega in še kaj. Računajo, da bo čez 5 let že blizu 30% novih delavk, kisi jih bo Ločna zagotovila skozi štipendiranje.

V zadnjem času zopet več govorimo o režijskih in proizvodnih delih. V Ločni je 90 režijskih delavcev v proizvodni režiji, skupno pa je med 316 zaposlenimi 32 režijskih delovnih mest, od tega le 6 v administrativni režiji. Odstotek torej ni nemogoč, za proizvodno režijo pa velja, da je izredno zasedena in da vsak izpad, bodisi zaradi bolezn, izobraževanja ali česa podobnega, pomeni že občuten problem.

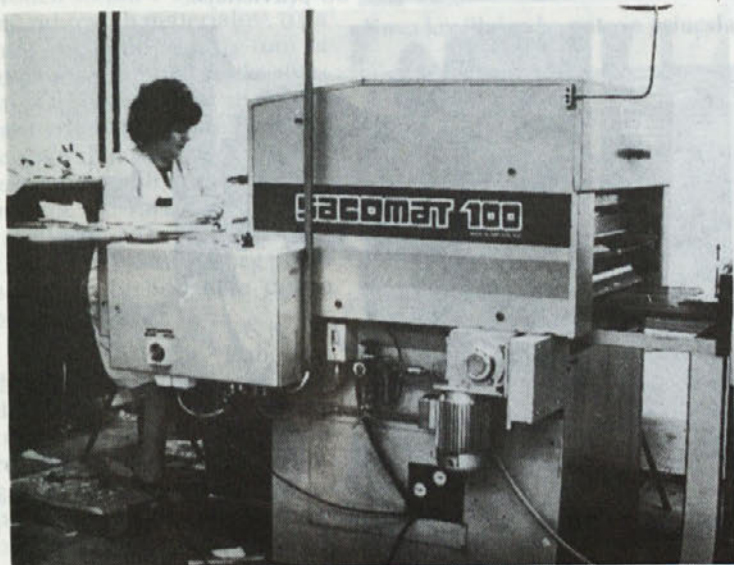
In OD? Pa razmerje, ki so si ga zastavili v ta namen in za sklade? Z osebnimi dohodki delavke Ločne niso zadovoljne. Preveč, menijo, morajo delati za tako »tenko« kuverto. Še pred nedavnim je bil delež OD adekvaten vloženemu delu, sedaj pa je zopet padel. Ob tolikšnem številu nadur bi se moral tudi finančen uspeh drugače izkazati.

In družbeni standard? Končno ni več pripomb čez hrano. Zadovoljne so delavke Ločne z malicami in tudi sicer je čutiti skrb za delavca. Počasi bodo vpeljene fizioterapevtske vaje med delom, tudi z vrtci je vse manj težav. Je pa na drugi strani dejstvo, da je varstvo otrok predrago in zato zopet marsikdo išče druge rešitve.

Tako v Ločni ocenjujejo in pregledujejo leto 84. Med pripombami je bilo tudi vprašanje, koliko nas je stalo praznovanje jubileja, pa še kakšno. Čutiti je skrb za gospodarno obnašanje in skrb za delo. Zato si žele v letu 1985 predvsem bolj usklajeno lansiranje proizvodnje, želeli bi v osmih urah dela doseči zastavljene rezultate in s tem tudi primeren osebni dohodek. Predvsem pa si žele dela!

Ko v Ločni ocenjujejo leto, ki se izteka, se ocene seveda najprej ustavijo pri doseganju plana in norme. Gospodarski plan je bil zastavljen za normalne pogoje za delo, Ločna (in cel Labod) pa se je letos srečevala s precejšnjimi organizacijskimi težavami. Odražale so se na razne načine, med drugimi tudi skozi nadure, ki jih bo letos predvidoma za 2,5% več od pričakovanih. Potrebne so bile zaradi doseganja rokov, kar bi ob drugačnem lansiranju proizvodnje lahko teklo brez tako visokega odstotka dodatnega dela. Nadure so drage in tudi delavkam ne prinašajo nobenega pravega finančnega učinka.

Da ni bilo pravih rezultatov, so po mnenju članice delavskega sveta tozda Kristine Vidmar in direktorja tozda krivi tudi zelo zahtevni in zelo drobljeni nalogi. Ob tem je povprečen doseg norme v Ločni — glade

Lepljenje ovratnikov in zapestnikov v Ločni

V mehanični delavnici

TEMENICA: Za nami je teško leto

normo. Sama Globokarjeva, ki je tudi članica delavskega sveta in med sodelavkami velja za dobro delavko in trezno razsodnico, pravi: »Zakaj bi morala cel dan, včasih pa še več kot 8 ur delati za doseg stotih minut? Delo ni prav ovrednoteno pa tudi organizirano ni prav, ob tem tudi rezultati ne morejo biti dobri...« Vodja proizvodnje in predsednica delavskega sveta pripoveduje, da marsikatero delo sploh ni ovrednoteno in tako v proizvodnji ne vedo, »za koliko« sploh delajo. Šele ko je nalog izgotovljen, pride ocena faz, kar gotovo ne more stimulativno vplivati na delo in razpoloženje v tozdu.

Mnogokrat povedana zahteva, da morajo biti pred prihodom v proizvodnjo vsi tehnološki problemi razčiščeni, se je letos še stopnjevala in nikakor ne razreševala. Saj kot rečeno, delavci niti niso vedeli, koliko morajo postoriti za doseg norme in plana. Zato ni čudno, da je v Temenici produktivnost padla za 10 odstotkov, vendar to velja za

brigado, ki dela za izvoz. V desetih mesecih so dosegli v tozdu 94% plana in 104% norme, vendar je za tem veliko dodatnega dela.

Kaj bi bilo treba storiti za boljše rezultate? Prilagajati se morajo tržišču, zato je zamenjati o majhnih serijah. Z večjo investicijo bi Temenica lahko izpeljala nekaj organizacijskih sprememb, med temi tudi bolj fleksibilno postavitev, ki bi omogočala hitro prilagajanje. Vendar bi morali za »vrtenje« predvsem predstaviti vso inštalacijo iz tal na stene. Potrebujemo tudi več znanja in več pomoči strokovnih služb. Predvsem pa bodo vztrajali na predhodnih izračunih obvez, saj se lahko le na tej osnovi bore za boljši doseg norme in plana. Želeli bi tudi, da bi tuji kupec upošteval njihove strojne zmogljivosti in temu primerno lansiral proizvodnjo, ne pa da to teče mimo vseh možnosti tozda.

Seveda je v šolanem kadru prihodnost. Temenica je podelila več stipendij, vendar je bil odziv le za nižje stopnje izob-

razbe, medtem ko za 5. in višje stopnje šolanja ni bilo zanimanja. Tako ostaja tudi za naprej odprto vprašanje strokovnjakov.

Na področju družbenega standarda v Temenici letos niso kaj dosti dosegli, saj so najbolj pereča vprašanja sistematično reševali že leta prej. Uspeli pa so bistveno zmanjšati bolniško, ki je bila pred časom pereča predvsem v kategoriji nad 30 dni. S pozitivnim izkoristkom delovnega časa, boljšo organiziranostjo proizvodnje in lansiranjem lete, predvsem pa z mnogo večjo odgovornostjo bodo delavci Temenice zopet lahko bolj optimistično pogledali na svoje rezultate.

Da, več organiziranosti in več znanja pa tudi povezanosti in usklajenosti med službami, ki skrbijo za proizvodnjo, bo gotovo dalo celotnemu tozdu prave rezultate. Take si žele, kot jih dosega trak kril in hlač, ki je lepo utečen in ki ima tudi zelo dobro vodstvo oz. izkušenega organizatorja dela. Vsi po vrsti pa dodajajo tudi željo po uskladitvi normativov, ki po njihovem mnenju niso pravilni.

Leto 1984 je pomenilo za Temenico težko preizkušnjo. Predvsem delo za izvoz je prinašalo dokajšnje težave; težave z zahtevnimi modeli, drobnimi nalogami, nedorečeno pripravo dela, težave okoli strojne opremljenosti in še kje. Za vse zahteve tujega kupca ni bilo primerne tehnologije pa tudi kadrovske Temenica ni bila kos vse višjim zahtevam. Še vedno Temenica nima tehnologa, da bi bila situacija še težja, se tudi priprava dela VO ni mogla tako poglobljeno vključevati, kot bi se morala. Znale so tudi njihove kadrovske težave.

Ob drobljenju proizvodnje ni bilo čutiti osebnih uspehov in zgodilo se je, da je delavka, ki sicer velja za eno najboljših, dosegla izredno nizko osebno

Dobra volja na delu. V skladišču Temenice.

Hitro z delom naprej.

TIP-TOP — Premajhno plačilo

Letos je doživel tozdi Tip-top več pozitivnih sprememb. Okolica stavbe je spremenjena, ker so stekla dela pri Mladinski knjigi. Prepričevanja so bila odveč, saj je sedaj celo prijetnejše, kot je bilo pred posegom. Glasba iz razglasne postaje lepša delovni čas, pa še kaj bi lahko našli. Vendar pa je leto 1984 tudi Tip-topu zarisalo nekaj globljih brazd, ki opozarjajo tudi na nedorečena področja. V pogovoru z **Ano Konda, Majdo Žnidaršič, Vido Verčon in direktorjem tozda** je bilo navrženi nekaj misli o vsem, kar se v naslednjem letu naj ne bi več ponovilo.

V Tip-topu predvsem opozarjajo na ogromno vložnega dela, ki pa ne daje posebnih finančnih rezultatov. Izredno zahtevno delo za izvoz

jim vedno znova prinaša pohvale, v denarnici pa tega ni čutiti. Zahtevnost modelov zmanjšuje produktivnost, saj morajo ob posameznih modelih razglabljeti, kako se lotiti posamezne faze. Delavke menijo, da so plačane za likanje, šivanje, nikakor pa ne za študij dela. Za naslednje leto pravijo, da pri oblekah ne bo večjega naloga od 300 kosov, pri plaščih pa bo le nekoliko boljše. Tako mora brigadir tedensko obvladati tja do 500 operacij.

Tudi vprašanje norm so izpostavili v Tip-topu. Preseganje teh je plod velikih prizadevanj, podaljšane delovnega časa, skrajševanja časa za malico itd., in nikakor, menijo, ni prav, da se norme zaostrejo, ne da bi pretehtali momente, ki vplivajo na preseg. Prav tako pa bi morali upoštevati in v neki obliki povrniti ali poplačati trud za tiste modele, kjer je zahtevana vrhunska kvaliteta, in zopet primerno ovrednotiti tiste, kjer je ta v sprejemljivejših merah.

V pogovoru je beseda nanese tudi na sodelovanje in, na drugi strani, na ozko zapi-

ranje v lokalne meje, kar seveda ne more prinesiti rezultata. Predlagajo, da bi bili vsi v verigi enega programa vezani na uspeh tega. Pri tem mislijo službe od nabave do prodaje. V tej povezanosti, menijo, bi dosegali boljše rezultate, zato bodo pobudo posredovali tudi organom upravljanja na ravni DO.

In ko tako ocenjujejo leto 1984, pravijo, da jih zaboli še marsikatero dejstvo, med katerimi so navedle tudi podatek, da ima tozdi Commerce kar 10 delavcev nad planom, in se pri tem sprašujejo, ali so prav vsi v celoti zaposleni?

Tako torej je tekla beseda med delavkami, ki čutijo, da je treba za plan marsikaj postoriti, ki pa hkrati menijo, da za svoje prizadevanje niso dovolj nagrajene. »Tip-top ima zelo pisano in zelo zahtevno proizvodnjo. Lahko rečemo, da znamo prav vse narediti in nikoli ni pripomb nad kvaliteto, nasprotno, pohvaljeni smo. Tega ne razumemo... Male serije pri nas niso novost, kot tudi marsikaj drugega, kar se pojavlja v nekaterih tozdih kot hud problem, je pri nas že vsak-

danja težava. Ko pa se izteče eno obračunsko obdobje, si delimo manj kot manj uspešni. Tega ne moremo razumeti,« pravijo sogovornice.

Od strokovnih služb zahtevajo analizo in celoten pretres situacije z odgovorom, kaj in kako naj delajo, da bodo uspešnejši. Sicer pa je Tip-top z oddelkom po meri dosegel 101% plana, sama proizvodnja pa 100%. Za naslednje leto si žele, da bi tak rezultat dosegli v normalnem delovnem času in da bi tudi sadove svojega dela bolj občutili.

Med novostmi, ki jih pričakujejo, je modernizacija strojnega parka in prenovitev stavbe, ki jo bodo ne le polepšali, ampak poskrbeli tudi za ekonomičnost. Sedaj jim energija ob slabi izolaciji kar uhaja. Glede strojev so tudi povedale, da so jih letos dobili polovico od pričakovanega števila, da pa je nujna posodobitev. Kondova, na primer, ki je v tem kolektivu 25 let, ima 24 let star stroj...

Tako torej Tip-top v novo leto z velikimi koraki pričakuje.

V oddelku po meri.

Že štiriindvajseto leto služi stroj tov. Kondove.

Naslednje leto je na vrsti tudi posodobitev stavbe.

ZALA — Bomo tudi v naslednjem letu tako uspešni?

Zala je uspela letos doseči 105% plana, s čemer je realizirala vse načrtovane cilje. Pri tem se zavedajo, da bi imeli »lepo« delo, saj so bili izvozniki nalogi veliki tudi do 10.000 kosov. To pa je, kljub zahtevnejšemu, predvsem kar materialu, omogočalo doseganje visokih norm. Povprečje dosega norme je v Zali 110%.

Že na začetku letošnjega leta so v Zali začeli tudi sami

krojiti. Krojilnica pomeni za ta kolektiv veliko pridobitev, ki so jo znali v celoti izkoristiti. S pomočjo vodje krojilnice v Temenici in iz ljubljanskega dela Laboda so hitro osvojili vse zahtevno znanje. Torej se je velika preizkušnja v celoti obnesla, zahvala pa gre tudi dobremu kadru in še posebno vodji krojilnice v Zali.

Tudi strojni park je bil letos delno obnovljen, vendar, menijo, je bilo teh nekaj novih strojev šele začetek intenzivnejšega obnavljanja strojnega parka v Zali.

Ob velikih prizadevanjih, ki so narekovala često delo nad osem ur in sobotno delo, so v Zali uspeli zagotoviti tudi primeren dohodek, razmerje za sklade in osebne dohodke pa so si zagotovili celo boljše od načrtovanega na ravni delovne organizacije (60 : 40 v korist skladov).

Pri izkoristku delovnega časa, menijo, so se pravilno obnašali. Bolniški dopust je pod planiranim, delovna disci-

plina pa je tudi primerna. Nekoliko več je težav zaradi premajhnega števila zaposlenih, saj jim manjka kar 15 švilj. V majhnem kolektivu, kakršen je Zala, je to že zelo občutna številka. Nekaj kadra so si privzgojili, precej pa tudi štipendirajo.

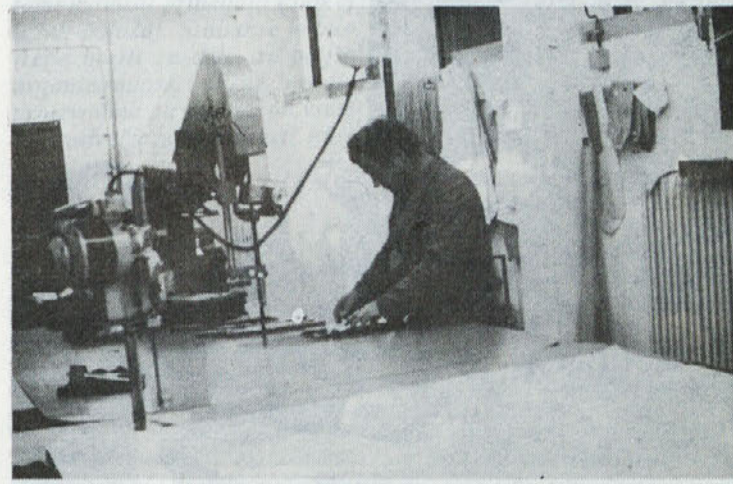
Ker je bilo vse podrejeno delu, so si v Zali skrajšali tudi kolektivni dopust, omogočili pa so ga v predvidenem številu dni vsem tistim delavkam, ki so odšle v Labodove prostore na morje. Sicer so za delovne prostore poskrbeli tudi v tem letu. S preureditvijo krojilnice je tudi proizvodni prostor dobil več zraka. Na tem področju imajo še nekaj načrtov, in sicer je tu predvsem preureditev likalnice, kjer so pogoji za delo zares težki, mislijo pa tudi na lastno kuhinjo. V načrtu imajo podaljšati stavbo, idejni projekt pa vključuje tudi sodobnejši način prezračevanja, kar bi delavkam veliko pomenilo. Vendar je ta investicija povezana s precejšnjo vsoto: zaenkrat so to 3 stare milijarde koliko pa bo stalo, ko bodo načrti realizirani, pa je danes težko reči...

Ko pogovor steče o naslednjem letu, pravijo v Zali, da si žele doseči vsaj podobne rezultate, kot so jih dosegali letos. Zavedajo se, da so bili zares izredni in da jih bo težko ponoviti. V Združene države Amerike so izvozili blizu 23.000 kosov izdelkov, v ZR Nemčijo 15.000 kril, v ČSSR 4.000 kosov, vse to pa bo drugo leto gotovo težko ponoviti. Vendar pa vedo, da bodo prve štiri mesece v Zali zopet delali za ZDA in da bodo morali temu delu podrediti vse ostalo, zato so se tako naravnali tudi v delovnem koledarju, ki za ta čas narekuje delo tudi za vse sobote.

Ob delu, ki si ga žele veliko, pa ne bodo pozabili na dolgoročno kadrovanje, na delo z mladimi, s štipendisti, na zaposlovanje čim večjega števila švilj, saj menijo, da z eno izmeno niso dovolj ekonomični, toda to so že smeri za leta naprej. Za leto 1985 pa pravijo, da bodo poleg prizadevanja za delo in plan bolj poskrbeli tudi za družabno življenje, za ustanavljanje društev, za rekreacijo in kulturno življenje tozda.

V likalnici bo treba izboljšati pogoje dela.

Krojilnica v Zali dela s »polno paro« že od začetka leta.

Malo za šalo, malo zares. Vendar pa tudi tu brez idrijske čipke ne gre.

COMMERCE: Mineva dinamično leto

»Leto 1984 lahko ocenimo predvsem kot pestro. Pa ne le zaradi jubileja, ki smo ga praznovali, pač pa tudi v poslovnem smislu. Začelo se je zelo obetajoče, saj smo v prvi polovici leta zelo dobro prodajali, od leta poprej pa smo podedovali težave z repro- in osnovnimi materiali. V drugi polovici leta pa se je ta slika povsem zasukala. Brez pravega prehoda smo se znašli v povsem novi situaciji. Le-ta nas je ujela v času, ko smo razpolagali s precejšnjimi zalogami surovin in ko smo slabše dosegli plan proizvodnje po

tozdih. Vse to je skupaj s precejšnjo kooperacijo prineslo slabše rezultate v tretjem kvartalu. Sicer računamo na popravek izpada v tem obdobju, vendar tudi ta nadomestitev ne more v celoti popraviti zamujenega,« pripoveduje direktor. Povedati je treba, da so si v Commercu kar se da prizadevali, in da letos skoraj ni bilo oddiha.

Letos je v celoti zaživela priprava kril in začela dajati vse pričakovane rezultate. Priprava dela PŠ se je zelo angažirala pri kooperaciji. Z velikimi težavami pa se je srečevala priprava dela za program VO v Ljubljani. Direktor tozda je predvsem opozoril na kadrovske težave, ki sicer niso nepremostljive, so pa v letošnjem letu precej ovirale tekoče delo. Pogrešali so predvsem tehnologe. To delo zahteva formirano osebnost in delavca s širokim strokovnim znanjem in prakso. Tovarišica, ki je do sedaj lahko največ prispevala v tej smeri, je prevzela nove naloge v tozdu Tip-top, in tako je kljub njeni pomoči delo vendarle malo šepalo.

Pa znanje, ga je v Commercu dovolj? Znanja, meni direktor, ni nikoli dovolj, zato bo treba v bodoče, ko bo tudi delo dopuščalo, še več delavcev funkcionalno izobraževati. Prav v znanju je tudi prihodnost nas vseh in zato morajo službe, kot so priprava dela in razvoj, zahtevati več izobraževanja.

Tudi o službi kontrole smo se na začetku tega leta razpisali, kasneje pa smo ambiciozno zastavljene naloge prenesli predvsem na delo s kooperanti. Zakaj? Veliko dela čaka to službo, toda letos je še »gasila« težave pri kooperantih. Vsi delavci kontrole kvalitete so predvsem delali na terenu, prihodnje leto, ko bo tudi kooperacije precej manj, pa se bodo lahko posvetili svojemu osnovnemu in prepotrebemu delu. Izhodišča za naslednje leto temelje predvsem na kvaliteti in seveda doseganju rokov. Torej izhajamo iz doslednosti te službe.

Pa izvoz? Dosegli smo ga in tekkel je po planu. Res je bil često prav izvozni nalog vzrok za premikanje nalogov za

domači trg, da delo ni bilo vedno pripravljeno tako, kot bi moralo biti, toda s skupnim dogovarjanjem smo dosegli zastavljeno.

In še cene. Te so svobodne, kako jih bomo torej oblikovali v Labodu? Oblikovati jih moramo previdno in realno. Na cenah ne moremo graditi rezultatov poslovanja, zato bomo v ostrem boju na tržišču uspevali le z realnimi cenami, visoko kvaliteto in pravočasno ponudbo.

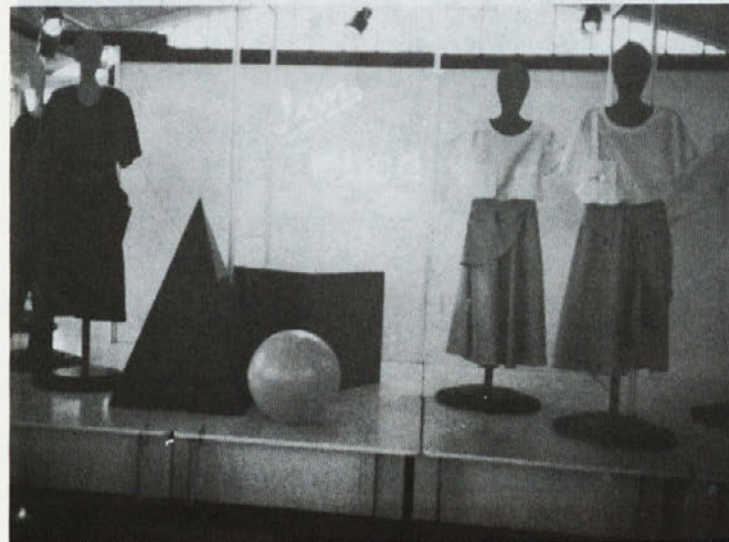
Kljub nerožnati situaciji je rešitev v visoki poslovnosti, kvalitetnem delu in dobri volji.

V ljubljanskem delu Commerca.

Vzročne šivilje v programu PŠ imajo tudi veliko dela po naročilu.

Tako kot vedno je bil tudi ta dan v Delti nadvse živahen in delaven. Ko sem čakala na direktorico, so bili pri njej delavci iz SDK (na vpljudnostnem obisku), pred vrati pa nas je bilo še nekaj, ki smo jo potrebovali: predsednica sekcije upokojencev Delte, ravnatelj ptujske glasbene šole, delavci iz tehnične službednji, vse to ni kaj dosti kazalo na to, da je tik pred odhodom...

»Pa sem,« je dejala Novakova. »Tako sem se odločila, ker sem po vseh teh letih dela utrujena. Sedaj imam tudi že uradno potrjeno namestnico, Krničarjevo, ki je vseskozi delal za mano in znam — moj načina dela je bil vedno timski in zato vem, da bo tozda lahko delal tudi brez mene.«

Z novim letom se bo dolgoletna direktorica Delte ter vidna družbenopolitična delavka Dragica Novak upokojila. Odšla bo, pravi, naenkrat, ne po obrokih, ker so stvari začrtane in počasna upokojitev ne bi ničesar spremenila. 33 let naporenega dela je za njo. Ob delu je študirala, ob študiju in delu imela družino s kar tremi otroki. Kljub temu je šlo. Z veliko razumevanja domačih in z veliko prizadevanj in truda Novakove. »Gre, ker se enostavno ne sme ustaviti. Človek najde moči, za kakršne si nikoli ne mogel misliti, da jih premore.« Ko življenje teče, se vse to odvija skorajda mimogrede, toda prav gotovo napori zahtevajo svoje obresti in potem, ko so mlada leta mimo, predložijo svoj račun. Tako je vse manj moči in zdravje vse rahlejša.

Vendar pa ostajajo v spominu predvsem lepi trenutki, trenutki velikih in majnih uspehov. Majhni na videz, po vsebini pa veliki so uspehi Novakove, ki jih je dosegala med delavkami tako rekoč vsak dan. Znala jim je biti zanesljiva direktorica, socialna delavka, svetovalka prijateljica... Tako razdajanje mora roditi uspehe, spoštovanje in razumevanje v kolektivu. Med največjimi in tudi za širši prostor pomembni pa so njeni dosežki v času sanacije Delte, v času

Po triintridesetih letih odgovornega dela odhaja tov. Novakova, direktorica našega največjega tozda, v pokoj. Zahvaljujemo se ji za ves njen trud in ji želimo predvsem veliko zdravja in osebne sreče.

priključitvi Laboda, v času torej, ko je bil na njeni strani kolektiv (in ona na njihovi), manj razumevanja pa je prišlo iz občinske in regijske ravni. Toda čas je pokazal, da je bila odločitev prava. Konec dober, vse dobro, rečemo, toda za vsem tem je mnogo živčnih vojn, mnogo poti in vprašajev, ki so sicer pozabljeni, toda nekje globoko čakajo na davek. »Letos in že delno lani sem bila dvakrat bolna in težko sem se pozdravila. Če mislim na leta nazaj, koliko noči sem prečula, koliko kilometrov sem se prevozila in se z vso odgovornostjo zavedala, da vozim tudi druge, pa sem premagovala utrujenost in se tudi na poti pripravljala o se moram malo oddahniti, potem pa bom seveda rada pomagala bodisi v krajevni skupnosti ali še kje drugje, kjer me že sedaj vabijo. Toda ne bi bilo pošteno, da bi me kar takoj zasedli.«

Prav zares znamo v naši družbi vedno računati na ene in iste. Toda Novakovi bi morali privoščiti vsaj malo počitka, vsaj malo časa za njeno družino in za njo samo. 33 let je delalana najbolj odgovornih delih in nalogah, od leta 1972 je v Delti direktorica in v teh dvanajstih letih je zrasla nova tovarna s čudovitim parkom, ki so ga zasadili delavci sami. »Tako imamo tudi drugačen odnos do zelenice, hkrati pa tudi vidimo, kako čas beži. Zasejali smo sadike, sedaj pa so to že drevesa...«

Tako čas beži in čeprav bomo vsi v Labodu in gotovo še kje pogrešali vsakodnevno intenzivno prisotnost Novakove na delu, ji od srca privoščimo zaslužen upokojitev in ji želimo, da bi zdrava lahko uživala v krogu svojih najbližjih.

Srečno, tovariš Dobrovoljc!

Letošnjega decembra se bo upokojil Pavel Dobrovoljc, ki je bil od vsega začetka obrata v Idriji vodja proizvodnje.

Rojen je 15. januarja 1931 na Vrhniki. Od tu je odšel v Ljubljano v šolo in tudi prvo zaposlitev je dobil v Ljubljani. Ko se je zatem z Modnimi oblačili preselil v Bohinjsko Bistrico, je bil pomočnik obratovodje, v novem obratu Modnih oblačil v Idriji pa je bil vodja proizvodnje. Dve leti se je vozil iz Bohinjske Bistrice v Idrijo, nato pa se je preselila vsa družina. Ko je bil obrat v Idriji odprt, je bilo tu zaposlenih 60 delavcev, leto zatem pa jih je bilo že 110.

Toda prisilna uprava, ki je sledila, in nato še pripojitev Tip-topu ip obrat pripeljalo v dokaj težak položaj. Stalno se je bilo treba boriti za delo, za boljšo organiziranost. Prav vodja proizvodnje pa je imel ob vsem tem največje odgovornosti, ki se

niso začele z začetkom delovnega dne in se niso končale ob dveh popoldne. »S priključitvijo Labodu smo v idrijskem obratu lažje zadihali, ko pa smo postali samostojen tozda, se je naš položaj še bolj ustalil. Sedaj je lepo delati, toda, na žalost, mi je prav sedaj bolezen vzela moči...«

Po 32 letih dela se bo Dobrovoljc upokojil kot 100-odstotni invalid. Odgovorno delo, ki mu je posvečal ves svoj delovni elan in ki ga je opravljal vedno nadvse vestno, se mu še vedno odvija vsako noč v sanjah. Ne da se kar tako pozabiti, čeprav ga je izčrpalo in mu načelo zdravje. Sodelavci in družina so mu vedno stali ob strani in ga hrabrili. V bodoče, pravi, se bo bolj posvetil hobijem, pozimi teku na smučeh in v drugih letnih časih ribištvu. Vedno pa se bo — kot pravi sam — rad vračal v Zalo.

Ob upokojitvi se mu zahvaljujemo za vsa njegova prizadevanja, za skrbno delo in za vzgojo več generacij šivilj v idrijski Zali! Želimo pa mu predvsem veliko zdravja in veliko zadovoljstva!

Prav posebna zahvala in najtoplejše želje za zdravje in dobro počutje tovariša Dobrovoljca pa prihajajo iz tozda Zala. Pogrešali ga bodo in zato pravijo, da bodo nadvse veseli vsakega njegovega obiska v Zali!

Tov. Dobrovoljc na obisku v Zali.

Sem in nisem

Samo še nekaj dni in izteklo se bo spet eno leto, iz katerega je nekdo iztržil več, drugi manj, leto, ki bo vsaj nam, Labodovim delavcem, ostalo bolj v spominu, pa čeprav smo v njem doživljali precej burnih dogodkov. Ne le to, da že celo leto praznujemo, eni manj, drugi bolj, 60-letnico obstoja, marveč tudi zato, ker nam je to leto dalo precej spoznanj in se je v njem marsikaj spremenilo, oziroma se bo še moralo in smo to letos delno že občutili.

Ko tako brskam po spominu in nehoti delam neke vrste inventuro, se mi je že v rahlo utrujeni glavi predvsem izluščilo naslednje: če pričnem s samim začetkom leta, smo z vsem zadovoljstvom vsi v upanju na »nove zmage« razpravljali o rezultatih dela in potrdili zaključni račun za leto 1983. Še malo v tem duhu smo praznovali 8. marec, ki je hkrati tudi praznik naše delovne organizacije, in je imel že močan prizvok naše 60-letnice; v počastitev te in pa še v večji meri v reklamne namene smo priredili modne revije in modne bazarje (kakor že hočete). Tudi z radiom Ljubljana smo imeli posebno razvedrilno oddajo v Domu kulture itd. Mladina ja priredila kviz znanja na temo »Tekstilan industrija in njen razvoj« s sorodnimi delovnimi organizacijami v SR Sloveniji. Potem smo prvič v zgodovini Laboda priredili v Dolenjskih Toplicah srečanje vseh Labodovih delavcev in njihovih družinskih članov, ki je kar lepo uspelo, da ob vsem tem ne naštevam še vse ostale prireditve, ko so imele povsem reklamni namen.

To bi bilo nekaj takih utrinkov, ki se jih spominjamo vsi delavci Laboda. A oni drugi?

Kot vsako leto doslej, pa vendar z malo drugačnim prizvokom, smo tudi letos razpravljali o našem delu in nedelu, o naših uspehih in neuspehih ob izteku letošnjega prvega trimesečja, prvega polletja, tretjega trimesečja. Zdi se mi, da tokrat vsakič bolj zavzeto s temeljitejšo analizo in vse večjim poudarkom na splošni gospodarski situaciji,

na tržne razmere, o našem notranjem organiziranju, predvsem pa o naši storilnosti in kvaliteti, pa naj bo to v proizvodnji ali režiji. In tudi prav je tako. Tu pa sedaj izstopajo spoznanja in ugotovitve, da se bomo v takih gospodarskih razmerah lahko obdržali le, če si bomo prav vsi prizadevali, vsak po svojih močeh in sposobnostih, za dosledno, pravočasno in kvalitetno opravljanje svojih nalog.

In zakaj vse to omenjam? Delno tudi zato, ker sem iz knjigovodskih podatkov in posameznih razprav ob periodičnih obračunih spoznala, da so bili rezultati našega poslovanja v prvem trimesečju zelo dobri, ob drugem že slabši in ob tretjem še slabši, bliža pa se zaključni račun. Nikakor si ne upam in ne želim reči, da bo sedaj slabše — to tudi ne pričakujemo, pa vendar vse to nekaj pomeni in zahteva od vseh nas. Po drugi strani pa je bilo po tistem, zlasti ob razpravah v zadnjem trimesečju, slišati pripombe, da smo letos preveč razkošno ravnali s sredstvi za potrebe prej naštetih prireditev in bi ntu lahko »prihranili« precej starih milijončkov. Moram priznati, da tako tudi sama mislim, čeprav se zavedam, da moramo skrbeti vsi in povsod za čim manjše stroške na eni in za čim boljše rezultate svojega dela na drugi strani.

Prav tako ugotavljamo, da smo močno povečali stroške potovanj v tujino in da nas precej bremenijo obresti od kreditov zaradi prevelikih zalog materiala, čeprav na ta vprašanja še čakam dogovor oziroma pojasnila ob zaključnem računu.

Po drugi strani pa vsi ugotavljamo, da nam realni osebni dohodki padajo, z njimi pa tudi naš življenjski standard, kar je slaba spodbuda za nadaljnje delo.

Želela sem napisati teh nekaj vrstic, da bi vsak pri sebi in vsi skupaj lahko razčistili ob koncu leta, kaj smo napravili in česa nismo ali pa nismo prav, da bomo lahko trezno in premišljeno razpravljali o naših rezultatih dela za leto 1984 in se kar najbolje pripravili na novo poslovno leto, ki bo prav gotovo težje od letošnjega.

Hkrati vsem delavcem Laboda in našim upokojemcem želim srečno, zdravo in uspehov polno leto 1985.

ANICA NOSE
DSSS

Zahvala dopisnikom

Letos smo — skupaj z današnjim Labodom — izdali 16 števil glasila. Manj kot lani, vendar to ne pomeni, da smo v uredništvu tudi manj delali. Nasprotno — za nami je zelo naporno leto, ki je zahtevalo vključevanje v številne akcije. Kljub izredno dinamičnemu in na vse strani vpetem delu, pa smo uspeli v teh 17 številkah izdati prav toliko tiskanih strani časopisa, kot lani v 19 številkah glasila — to je 156 strani. Prišteti pa moramo tudi posebno prilogo, knjižico »Boji novomeških tekstilcev«.

O stroških in uresničevanju vsebinske zasnove bomo pisali v prihodnji številki, v tem sestavku pa bise predvsem radi zahvalili vsem vam, ki ste po svoji službeni dolžnosti ali pa tudi povsem samoiniciativno pomagali, da je naše glasilo redno izhajalo ter da je bila vsebina pestra in aktualna.

Lepo je zapisati, da so za obveščanje prek glasila vedno pokazali veliko razumevanja in temu delu naklonili vedno dovolj časa naši direktorji. Povsod nitako, čeprav je obveščanje ena ključnih nalog individualnega poslovnega organa. Med tistimi, ki so dolžni skrbeti za obveščanje, pa so tudi vodje služb, vodje

proizvodnje, brigadirji, predstavniki družbenopolitičnega življenja, organov upravljanja. Nekateri med temi so opravili to svojo nalogo, drugi pa tudi ne. Ne smemo pa mimo posebnih prizadevanj nekaterih med njimi. Ti so Škrinja, Nemec, Tuškova, Perič, Verstovšek, Muhič in Nenadičeva. Omeniti pa je treba tudi tiste službe, ki so se odzvale povabilu in pripravile ustrezne materiale, med temi pa na prvem mestu plansko-analitsko službo.

Med posamezniki, ki so so največkrat oglasili, so: Marija Štampfelj, Irena Strgar in Vera Voglar iz Libne, Mimica Magdič iz Delte, Slavica Putrih iz Ločne, Marica Praznik, Stevo Dušenovič ter naše kreatorke iz Commerca, Anica Nose in Jože Bračička, Tatjana Maresič in Jolanda Švent iz DSSS.

Veseli smo bili tudi prispevka Mire Jerman iz Zale, Barice Smole iz Temenice in Silve Puhar iz Delte.

Še posebej pa je treba omeniti delež poslovnih sekretark, ki rade pomagajo pri nastajanju glasila, čeprav je, na žalost, obveščanje med njihovimi nalogami potisnjeno nekoliko v stran.

Kje ste pa ostali? Še veliko vas je, ki bi se morali oglasiti, pa se niste. Vedno je izgovor stiska s časom. Toda saj ne govorimo o nečem izven vašega delokroga! Zato sklenite, da boste boljši dopisniki v letu 1985!

Vsem omenjenim dopisnikom pa hvala s toplim priporočilom za sodelovanje za naprej!

PISMO NAŠEGA UPOKOJENCA

Prva zahvala velja organizatorjem, ki so tako lepo pripravili srečanje upokojemcev Ločne, Commerca in DSSS. Hvala tudi govornikom, ki so nam tako lepo zaželeli dobrodošlico in nam orisali svoje delo in rezultate svojega napora. Zahvaliti se moramo tudi otrokom OŠ Stopiče za njihov prisrčen program. Še posebej hvala pa vsem delavkam v kuhinji za obilno in zelo okusno zakusko. In še zahvala tov. Suštaršiču, ki je skrbel za prijetno glasbo.

Bilo je zares pravo veselje tisti petek v Labodovi menzi!

In seveda ne smem pozabiti na dedka Mraza. Hvala za darila. S srečanja smo se upokojemci zelo zadovoljni vračali domov in si želeli, da se v prihodnjem decembru zopet zberemo v tako lepem številu.

Ob koncu tega pisma pa bi rad zaželel vsem poslovnim tovarišicam in tovarišem ter vsem delavcem Laboda obilo sreče in mnogo uspehov v letu 1985!

Vaš upokojenec TONE PETERLIN

DSSS — Novo leto bo zares novo

V delovni skupnosti skupnih služb so v letu 1984 potekale mnoge dejavnosti, ki se bodo nadaljevale tudi v prihodnjem letu. Na osnovi teh bomo v letu 1985 želi sadove. Med temi je treba na prvem mestu omeniti izpeljne investicije. Imamo svoj računalnik, ki bo naše poslovanje precej posodobil in s tem seveda prinesel tudi marsikatero spremembo. Že v prvi polovici leta smo dobili svojo restavracijo, potekala pa so tudi mnoga vzdrževalna dela.

Intenzivno je bilo tudi delo pri usklajevanju samoupravnih splošnih aktov in dograjevanju sistema nagrajevanja. Le-ta naj bi zaživel v prihodnjem letu, do takrat pa bo treba vložiti še precej dela. Vpeljali bomo precej novosti, ki izhajajo sicer iz izkušenj mnogih delovnih organizacij in raznega strokovnega gradiva, pa vendar so dopolnjene s povsem našimi rešitvami.

Vse službe v DSSS so svoje delo opravile v predvidenem obsegu in v pričakovanih rokih. Finančna služba se je spričo težjih gospodarskih razmer srečevala s težavami pri likvidnosti, vendar je vedno uspela zagotoviti in zadostiti vsem zakonskim rokom in ob-

Od leta 1966 teče sodelovanje med tozdom Ločna in OŠ Janez Trdina iz Stopič. Povezavo čutimo ob mnogih priložnostih, ko naše prireditve popestrijo učenci te šole s svojimi prisrčnimi nastopi. Za sodelovanje je delavski svet DO Labod podelil šoli Janez Trdina priznanje, ki ga je na proslavi ob Dnevu republike prevzel ravnatelj šole, tov. Lado Brulc.

veznostim. Tudi knjigovodstvo je svoje delo opravilo redno in temeljito. Pestrost kadrovske-socialne službe zahteva stalno prisotnost v tozdi, nudenje strokovne pomoči, vodenje kadrovske politike in še bi lahko naštevali. Razvojna služba je opravila vrsto del, od povsem konkretne pomoči tozdom in še posebej Temešnici, do nabave precejšnjega števila novih strojev in aparatov.

Prav tako splošna služba, ki je letos izpeljala mnoge investicije in mnoga dela. O delu

pravne službe pa smo že omenili aktivnosti pri usklajevanju SSA in še kaj bi lahko našeli.

Leto, ki je pred nami, bo v DSSS prineslo marsikatero dopolnitev in spremembo. Omenimo pa najpredvsem nov koncept razvojne službe, ki naj bi dobila tako obliko in vsebino dela, ki bi zares ustrezala njenemu imenu. Ne nazadnje pa bomo v novem letu začeli tudi z nagrajevanjem po novem sistemu. Torej bo novo leto zares novo v marsičem.

Komisija za izdelavo opisov del in nalog, kateri predseduje tov. Nenadičeva, je tako kot ostali dve komisiji, ki delata na sistemu nagrajevanja, večkrat sedla skupaj s predstavniki tozdov, da bi delo zares temeljito opravila. Na posnetku so člani komisije s predstavniki tozdov VO.

Res sem star šestdeset let, toda še vedno dobro plavam!

Še vedno okoli priznanj

bile pridane tudi obrazložitve, niso dovolj pretehtani. Kljub temu da imamo »stare dolgove« na tem področju moramo pri predlogih dosledno upoštevati zahteve, ki jih opredeljuje pravilnik. Ob takem delu pa bodo sezname gotovo krajši. »Če bi zares imeli toliko upravičencev, kot je evidentiranje ponudilo predlogov, bi imel Labod zelo močno hrbtenico in nadvse bi bili lahko veseli,« je dejal glavni direktor.

Torej bomo v tozidih in DSSS ponovno pretehtali svoje predloge. Če bodo obrazložitve te predloge upravičevale (glede na določila sprejetega pravilnika), bo na naslednji seji gotovo ta del zaključen. Sicer pa vodimo postopke že od začetka leta in čas bi bil, da bi ob izteku leta končno to le dodelali. Za vse iz sedanjega seznama pomeni to, da so bili predlagani, veliko naklonjenosti delovnega okolja in seveda je že sam predlog neka oblika priznanja. Dokončni predlogi pa morajo strogo vzdržati primerjavo z

vsemi kriteriji pravilnika, ki niso ohlapni. Če jim v grobem povzamemo, ne zahtevajo le kvalitetno delo in vpetost v družbenopolitično aktivnost v tozdu oziroma DSSS, delovni organizaciji in širše, ampak navajajo izredno zavzete kativnosti, zahtevajo človeka, ki je dal več, kot je bilo pričakovati, in to na vseh področjih dela in življenja.

Poslovni odbor pa je potrdil predlog komisije in delavskega sveta DSSS, ki sta pred tem že osvojila tozda Ločna in Commerce, da podelimo priznanja tudi našemu nekdanjemu direktorju Z. Petanu, in pa predloge za priznanja zunanjim Labodovim sodelavcem (institucijam in posameznikom), ki imajo večje zasluge za delo celotne delovne organizacije, ter priznanje šolam, s katerimi so naši tozdi tesneje povezani. Dokončno je izoblikovan tudi predlog (ki ga je že potrdil delavski svet delovne organizacije), da bodo priznanja podeljena ob prazniku delovne organizacije, 8. marcu.

Prevladovalo je namreč mnenje, da je prijetnejše prejeti priznanje na slovesnostih v domačem okolju.

Torej števila priznanj nihče ne omejuje. Poslovni odbor pričakuje le, da bodo predlogi podkrepili z dokazi in da bodo tako prejeli priznanja zares najzaslužnejši. V tem je seveda tudi smisel vsega postopka in vseh prizadevanj. Narediti več od pričakovanega, pa je veliko več kot samo določena doba v delovni organizaciji, določeno število članstev v organizacijah upravljanja ali družbenopolitičnih organizacij. Za vsem tem mora biti vsebina, ki govori o ustvarjalnem vključevanju, o velikih osebnih prizadevanjih za delo, za družbenopolitično aktivnost, za razvijanje delegatskih in samoupravnih odnosov in, ne nazadnje, tudi za tovariške medčloveške odnose.

Po sprejemu pravilnika o podeljevanju priznanj so komisije po tozidih začele z delom. Po prvi varianti naj bi priznanja podelili ob letošnjem dnevu republike, vendar je poslovni odbor, ki po določilih pravilnika potrdil predloge, te vrnil tozdom. Prevladovalo je mnenje, da predlogi, ki jim niso

Namesto navadnega poročila z mladinskega izleta je za naš časopis Miran Jenko pripravil opis izleta v verzih.

Mladinski izlet

*Že od jutra zemljo dež namaka, na postaji pa je vse nared.
Zamudnikov nihče ne čaka, mi zdaj gremo na izlet.*

Najprej nam posadka se predstavi:

Jastreb avtobus je. Vozi Maks, Silvester je pa šef.

Prvič se v Škocjanskih jamah ustavi. Na ogled je treba peš.

Nihče se sendviča ne brani, do večera dolga je, zares.

Da mladinci smo, se vidi, saj kondicije je na pretek.

Maksi hodimo, ne mini, da vodiču nismo več na očeh.

Peljemo naprej se v Koper. Tam je hrana in oddih.

V Piranu je pulover dober, saj na morju je prepil.

Na obali vse je polno. Naš hotel je Bernardin. Do večera je še dolgo, naš vodič je »barabin«.

Da naj kopamo se v vodi, po večerji pa na ples.

Kopalke da v bazenu se sposodi, vprašali smo, pa ni bilo res.

Eni na hodniku so se z-rali, pojejo, da je kaj,

drugi v sobah smo ostali, tretji šli so na potep.

*Za večerjo vsi v jedilnici smo zbrani, »tolko vilc je, da ne veš,
katere vilce h kateri hrani«. Po večerji pa v bar na ples.*

V baru vsi so že pred nami, da prostora ne dobiš.

A kelnarji prijazni so postali: »Toliko punc, o, sapramiš.«

*Tam do konca smo ostali, naplesali se zares. »Še pol ure, pa bi noge mi odpadle, dost je
plesal čez in čez.« Ene takoj v postlo padle in fantje smo trudili se zaman.*

Kdor je zmatran, naj na tla se vleže, jutri spal boš, ko bo vse za nami!

*Zjutraj zajtrk sem zamudil, pa kosilo »b' lo je fajn«. In na v avtobusu sem se zbudil, ko so
rekli: »Viski-time.«*

V avtobusu je bilo veselo, ves dan peti, to ni mala stvar.

Vse povsod se je sedelo, polka, valček, kaj nam mar!

*Motovun je mesto staro, tam najboljši je teran, vsak pokusil malo ga je, en, dva, tri, pa
hitro stran.*

*Da po poti ne bi spali, vsi smo šli pred samostan. Tam smo »povšter-tanc« plesali —
juhuhu, babu, badam.*

Nikogar ni, da čas nam ustavi, avtobus hiti domov,

za slovo poljubček vzemi in obljubi, da boš še kdaj z nami »šou«!

MIRAN JENKO

Novice

Delo v skladišču

»Špica« v skladišču PŠ še vedno traja. Da bi dosegli roke, so se delavci odločili tudi za nočno delo. Za požrtvovalnost jim gre vsa pohvala in zahvala.

Zala v TV obzorniku

Letos je bila Zala že drugič v notranjskem TV obzorniku. Prvič je bil toz predstavljen ob 8. marcu, pred dnevom republike pa drugič. Tokrat je tekla beseda predvsem o izvozu in planu za naslednje leto.

Jelka v žiriji

Na januarskem sejmu mode v Ljubljani bo v žiriji za ocenjevanje otroške kolekcije in pletenin tudi naša kreatorka Jelka Novak.

Zbiranje papirja

Mladina novomeškega dela Laboda je do konca letošnjega novembra zbrala 19.540 kg starega papirja. Lani so zbrali 8.390 kg, torej so bili letos za več kot še enkrat bolj pridni.

Razstava se seli

Iz Galerije Dolenjskega muzeja se je razstava nagrajenih del na Labodovih ex temporih preselila v Ljubljano, na Kemijski inštitut Boris Kidrič, od tu pa bo gostovala po naših tozidih.